663/03

Den 20. januar 2003 blev i sag nr. 58.626:

xxxxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxx
xxxx xxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der på ulykkestidspunktet var omfattet af sin fars ulykkesforsikring i Danske Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at kravet er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren anmeldte den 19/6 1997, at han den 9/3 1991 var kommet til skade med venstre ben, idet han havde ramt en lygtepæl under knallertkørsel.

Selskabet afviste ved skrivelse af 16/7 1997 at yde erstatning, idet selskabets lægekonsulent havde fastsat stationærtidspunktet til årsdagen for uheldet.

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse og ønskede, at selskabet indhentede supplerende lægelige oplysninger fra klagerens egen læge.

Klagerens egen læge har ved skrivelse af 12/11 1997 bl.a. anført:

> ”Pt. konsulterede mig d. 30/7-92 p.g.a. vedvarende gener efter ve-sidig crus fractur. Han klagede over smertegener, hævelse og en forværring af disse symptomer såle-

des at man kunne konkludere at tilstanden ikke var stationær men nærmest var forværret."

Af lægeoplysningerne fra Randers Centralsygehus fremgik det, at klageren blev afsluttet på sygehuset i maj 1991, idet bruddet havde helet pænt op.

På baggrund af lægeoplysningerne fastholdt selskabet afvisningen.

Ved skrivelse af 13/9 1999 fremsatte klagerens advokat ønske om, at selskabet skulle revurdere sagen, under henvisning til skrivelse af 25/8 1999 hvor klagerens egen læge bl.a. har anført:

"Undertegnede der er læge for M.T. [klageren] … skal herved attestere at M.T. har konsulteret mig d. 28.7.92 og den 30.7.92 på grund af vedvarende gener fra ve. Ben. Han klagede over smerteforværring og tilstanden var således ikke stationær endnu."

Til brug for at vurdere sagen indhentede selskabet speciallægeerklæring af 13/11 1999 fra overlæge U.L., hvoraf det bl.a. fremgår:

"Tilstanden har været uændret fra 1 år efter UT og må betegnes som værende stationær fra dette tidspunkt. Der foreligger vedvarende mén efter anførte UT."

På baggrund af speciallægeerklæringen af 13/11 1999 fastholdt selskabet, at sagen var forældet efter forsikringsaftalelovens § 29.

Klagerens advokat fremlagde nye lægeoplysninger af 6/4 2000 fra klagerens egen læge, hvoraf det bl.a. fremgår:

"Han konsulterede mig den 28/7-92 og d. 30/7-92 p.g.a. vedvarende gener efter ve.-sidig crus fraktur. Han klagede over smertegener, hævelse og en forværring af disse symptomer således at man på dette tidspunkt kunne konkludere - at tilstanden ikke var stationær men nærmest var forværret. Han blev herefter sat i behandling der bl.a. indebar aflastning af benet og ved en senere kontrolkonsultation, d. 29/10-92 gik det meget bedre med benet. Der havde nu været en markant fremgang og ud fra en lægelig bedømmelse må man antage at hans tilstand fra dette tidspunkt var stationær idet symptomerne ikke ville kunne bedres yderligere."

Selskabets lægekonsulent fastholdt, at stationærtidspunktet kunne fastsættes til et år efter skaden.

Efterfølgende blev sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen med henblik på at vurdere både stationærtidspunkt og méngrad.

I kendelse af 21/1 2002 fra Arbejdsskadestyrelsen hedder det bl.a.:

> "**Vurdering**
> Vi vurderer den medicinske invaliditet/det varige mén til 8 procent og stationærtidspunktet til den 9. marts 1992."

På baggrund af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 21/1 2002 fastholdt selskabet overfor klagerens advokat, at selskabet ikke kunne ændre ved selskabets tidligere afgørelse.

I selskabets skrivelse af 19/6 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Skadelidte har i forbindelse med sin operation i 1991 været vidende om at han havde et krav og hans tilstand har været stationær siden den 9. marts 1992.
>
> Skaden er derfor forældet efter to års reglen ved udgangen af 1994 og den er forældet efter fem års reglen i marts måned 1997, og vi får først skaden anmeldt i juni 1997."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder på det foreliggende grundlag ikke at kunne kritisere, at selskabet har anset erstatningskravet efter ulykken i marts måned 1991 for at være forældet efter forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand